

La doma natural. Cap a la comunicació i la confiança entre cavall i persona

Introducció

El cavall sempre ha estat un animal admirat pels homes, ja sigui per la seva força o per l'elegància innata del seu cos. El desig de poder-lo domar ha fet que l'home hagi anat desenvolupant al llarg del temps i les generacions una sèrie de tècniques per poder-lo sotmetre i fer que aquest animal l'obeeixi. Aquest seguit de pràctiques es fonamenten en la por i la submissió del cavall cap a la persona.

En contraposició a aquest tipus de doma, a mitjans dels anys 80 del segle passat, sorgeix la doma natural, que es comença a difondre per grans mestres com Monty Roberts, Pat Parelli o Lucy Rees, entre d'altres; cadascú amb la seva manera particular d'entendre el cavall. Tots ells, però, coincideixen en que, per domar un cavall, ens hem de posar del

seu bàndol, ajudant-lo i comprenent les seves pors; posar-nos en contra seva no beneficiarà ni al cavall ni a la persona. Així doncs, la doma natural es fonamenta en dos pilars principals: el coneixement profund del comportament del cavall en el seu medi natural i aconseguir la confiança mútua entre cavall i persona. En aquest tipus de doma s'utilitzen sobretot les ajudes naturals com la veu, la vista i el contacte físic amb el cavall.

A nivell personal, ja des de petita he estat en contacte amb cavalls i el desig de poder-los entendre i comunicar-me de manera efectiva amb ells ha anat augmentant a mesura que han passat els anys. Amb pocs anys d'edat veia el meu pare domar cavalls de manera natural, i ara, amb disset anys, he volgut intentar de fer-ho per mi mateixa, amb la seva ajuda.

Per tant, el meu treball de recerca tracta

sobre la doma natural i té per objectiu demostrar personalment com la doma natural ens obre les portes a la comunicació real amb el cavall a través de la comprensió de la seva psicologia.

Per portar a terme la comprovació del meu objectiu, he pogut disposar d'un cavall de sis anys, de la raça americana Quarter Horse, prèviament iniciat seguint mètodes clàssics i que presentava alguns problemes com resistència amb l'ús de la brida en la conducció i en els canvis d'aires, principalment al trot; a més, s'anaven accentuant problemes per deixar-se ensellar, deixar-se muntar sense moure's o simplement deixar-se aixecar peus i mans. Amb la finalitat de corregir aquest comportament, he seguit el mètode de Monty Roberts, que ens ensenya com fer que un cavall ens entregui la seva confiança.

Contingut

Abans d'aplicar el mètode "Unió" o "Join Up" de l'americà Monty Roberts vaig realitzar un estudi del comportament del cavall en llibertat. Aquest apartat del treball el vaig desenvolupar llegint llibres escrits per l'etòloga Lucy Rees i el fotògraf Robert Vavra; també vaig portar a terme l'observació de cavalls en llibertat en espais com el Pla d'Anyella i el Pla de l'Orri.

Després d'haver extret informació dels llibres i analitzat com viu un cavall en llibertat, vaig seleccionar tres característiques molt importants que hem de tenir en compte si volem domar i comunicar-nos amb un cavall de manera natural. La primera: el cavall és un animal gregari, així que necessita la companyia d'altres cavalls per ser feliç; d'aquí en deriva una altra característica, que és la

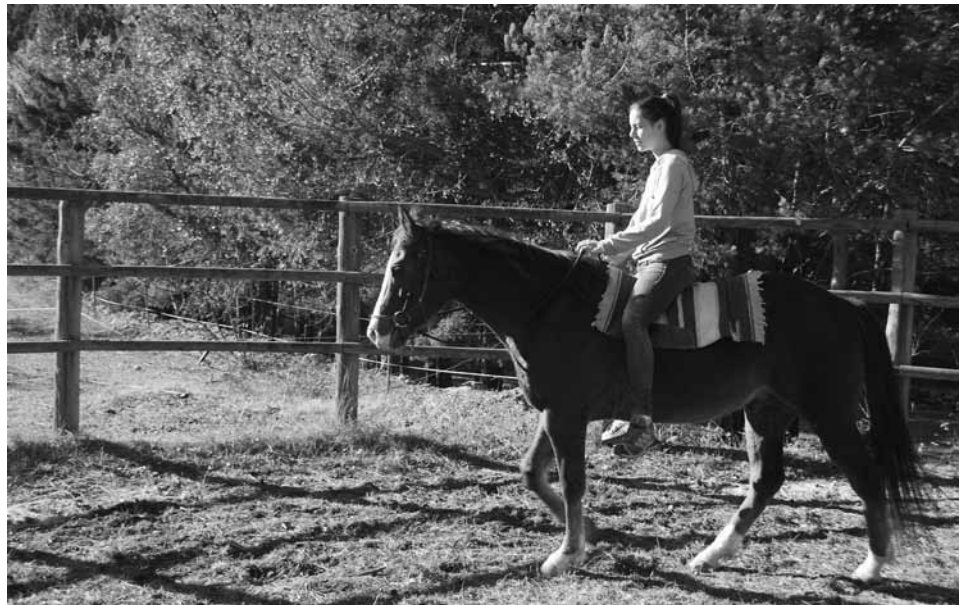
protecció que el grup li dona al cavall, si l'equí és separat del grup, s'atmoreix. La tercera i última descriu el cavall com un animal de presa, per tant, hem de tenir en compte que la resposta d'un cavall al perill és la fugida.

Havent desenvolupat el punt del comportament en llibertat, vaig passar a realitzar un estudi i observació de la comunicació entre cavalls i entre el cavall i la persona, arribant a la conclusió que tots els senyals de tensió en el cos del cavall (orelles dretes, cap aixecat, músculs marcats...) són senyals d'alarma i si volem que la comunicació flueixi entre nosaltres i el cavall, hem de tenir clar que s'ha de reaccionar amb total calma davant de la tensió i alarma d'un cavall. Els cavalls llegeixen els senyals del nostre cos de la mateixa manera que els llegeixen en el cos dels individus de la seva espècie, així que si ens noten tensos, si li parlem amb veu tremolosa o molt forta, si fem moviments bruscos, o si el mirem directament als ulls, el cavall se sentirà intimidat o pensarà que hi ha un perill i automàticament es posarà a l'aguait.

Seguidament vaig explicar breument la història de la doma natural i vaig fer una petita contraposició amb els mètodes clàssics de doma. A partir d'aquí, vaig explicar com es doma un cavall amb el mètode "Join Up" de Monty Roberts i aplicant-lo al mateix temps al cavall que jo volia domar.

"Join Up" va ser desenvolupat per Monty Roberts mitjançant l'observació de cavalls en llibertat al desert de Nevada. Roberts es va adonar que en un grup de cavalls hi havia un individu que liderava la manada i va començar a treballar en el seu mètode, que es basa en que nosaltres adoptem la postura del cavall líder davant del cavall que volem domar, fent que el cavall confii en nosaltres i es vulgui quedar al nostre costat.

Primerament hem de portar el cavall a la pista, deixar-lo lliure i fer-lo marxar del nostre costat amb una postura corporal agressiva. Mentre el cavall estigui galopant pel perímetre de la pista, fem un canvi radical en el nostre cos, passarem d'una postura tensa a una posició totalment relaxada (mirarem a terra, relaxarem els braços i les cames); llavors el cavall s'adonarà de que no li volem fer cap mal, sinó que ens volem comunicar amb ell. Veurem que minvarà la velocitat a la que corre, fins que finalment es quedarà quiet al nostre costat. Aquesta acció és la que Monty Roberts anomena "unió" i la que dona nom al mètode. Fent això, el cavall ens ha reconegut com a líder i ha disposat la seva confiança en la nostra persona. A partir d'aquest moment intentarem aixecar-li els peus, que és importantíssim degut a que el cavall és una presa i agafant-li un peu l'estem privant del seu instint de fugida. Si

es deixa aixecar els peus vol dir que ja confia plenament en nosaltres. En una altra sessió ja podrem posar-li un suador i començar a treballar, sempre amb delicadesa i tenint en compte les pors del cavall, la seva psicologia i el comportament d'aquest equí en llibertat.

Conclusió

Realitzant aquest treball de recerca vaig poder comprovar i ensenyar de manera satisfactòria com es pot domar un cavall amb mètodes totalment naturals, fent ús només de material bàsic com el suador i la corda, però sobretot coneixent molt bé el perquè de les reaccions del cavall, el seu propi llenguatge i com es comporta en llibertat.

El cavall que vaig domar va reaccionar molt bé a l'aplicació del mètode "Unió", però malgrat tot, vaig poder comprovar en primera persona que el treball amb cavalls et porta tant alegries com decepcions. En el

meu cas, aconseguir aixecar-li els peus de darrere em va costar un gran esforç, ja fos perquè el cavall encara no confiava del tot en mi, o perquè jo tampoc em sentia molt segura de mi mateixa, però amb paciència i calma, al final ho vaig aconseguir. La por que el cavall tenia del suador i la muntura va anar disminuint a mesura que avançaven les sessions, fins que en aquests moments es deixa posar una sella a sobre totalment quiet i sense estar lligat.

Personalment, crec que domar un cavall utilitzant qualsevol mètode natural et fa sentir més proper a la naturalesa, i a la vegada, posa a prova la confiança que tens amb el cavall, però també en tu mateix.

AUTORA: ANNA CANO CASADESÚS
TUTORA: GLÒRIA FÍGOLS MARTÍN
INS L'ALT BERGUEDÀ